

"Kaip įsivaizduoju savo senatvę (man 70 metų) "

Be rūpesčių

Nos, kutenas čirškiančios mėsos kvapas. Erdvioje kaimo virtuvėje sukinėjasi mama ir močiutė. O aš stebiu jas pro neužvertas baltas neobliuotų lentų duris. Guli u lovoje. Močiutė atneša labai medaus ir ašotelių pieno. Ant stalo padeda dar ir saujele vintų obuolių. Prieina prie manės ir iš pažasties ištraukia teršta. Skuba pas mamą. O ji gamina mėsos kukulius ir deda juos į taukų pilnai keptuvę. Girdžiu, kaip manimi pasirūpinti liepia močiutei. Ta vėl atšlepsi, rankose laikydama mažą šaukštelių. Iš indo pakabina liepų medaus ir kiša man į burną. Prie lūpų prispaudžia puodelį su pienu. Rydama jaučiu, kaip medus švelniai kutenas gerklę, ir man ištryksta kelios ašaros. Jas močiutė nuvago šiugždančios antklodės kampu. Medaus aš jau nebenoriu. Geunu keliai trapius žagarėlius ir didelių tassaus spanguolių kisieliaus puodą. Valgau net čepsédama... Kai pilvas išpamstę, patogiai įsitaisau plėčioj lovoj ir nusukęstu didelėj pagalvėj. Snaudžiu. Šiurkščiai tarp sausų močiutės pirštų skreba vilnoniai siūlai. Ji mezga.

... Prie manės spiečiasi būrys vaikų. Paglostau jų papurusias galveles, iš giliose kišenėse kiekvienam ištraukiu po saldainį. Jie džisugiasi, kažką maloniai kūžda man į ausis. Neturiu laiko klausyti šnekorių ir bėgu į virtuvę. Užmaišau tešlą blynams ir kreiva akimi stebiu vaikus. Vienas per slenkstę ropoja pas mane, kiti, keldami triukšmą, eina veltynių. Nos, pakutena svilésių kvapas; greit blynus verčiu lėkštén, užpilu grietine ir paskaninu uogiene. Vaiki galiai kaip špuokai, suplasnoję į vyšniass, bruzda aplink stalą, nerasdami sau vietas. Į keptuvę sūpilu paskutinę tešlą; vienam bambiliui nutrinu dulkiną nos, antram nestipriai plieukšteliu per sėdynę ir visus susodinu prie stalo. Man gražu žiūrėti, kaip jie šveičia blynus - net ausys linksta. Skubu atnešti uogienės dubenelį, mat šį skanestą neklaužados net išlaižė.

Čia vienas, nespėjės pavalygti, rodo švarkelį be vienos sagos, antras, prisiminės seną žaizdą, skundžiasi savo bėda. Apžiūrėdama tuos du, nepastebiu, kaip lūpą verkti tempia pats mažiausias, sūriaudžiamas vyresniųjų.

Tik staiga -

- Senelis! - ir kupeta pramušgalvių lekia laukan. Lieku vie-

76

na su nešvarių lėkščių stirta ant stalo ir siūlų kamuoliu rankoje.
Tarpdury šypsosi vyras... švelniai paimu jį už rankos, sodinu prie
stalo ir vaišinu nuo vaikų nuslėptu mėsos kąsneliuku...

Ant lango stiklų atsispindi saulė, ir aš juose matau savo si-
dabrinius smilkinius...

...Kai pabundu, mane pasveikina saulės spindulys. Kieme triukšmau-
ja gaidys. Pasirėmiu ant šaltos palangės. Močiutė su naščiais ant pe-
čių lėtai skuba į tvertą. Visas namas kvepia spirgintais lašiniais...

Moksleivė

Biržu ' vidurinė mokykla
XI kl.